

במדינה

„כמו שעושים בפאריס!“ הבידור נפסק כשחוצינר ניסה, השבוע, לגייס מלטי שים זרים כדי לשבור את השביתה במיפ עלו. רק נוכחות המיטרה מנעה תיגרות בין השובתים למפירי-השביתה. מפירי-השביתה לא הורשו להיכנס למיפעל. הוא מתהלל לילה-לילה ולנו הוא לוקח את הפרנסה, התמרמרו השובתים, „לב-סוף ניאלץ לעשות מה שעושים בפאריס!“ אבל חוצינר לא נראה מודאג מכן. לי יש אורד-נשימה יותר מאשר לפועלים שלי, הוא אומר בוקר-בוקר, בפתח בורסת-היהודים, להבריו היהלומנים — כשהוא נותן את נעליו לצחצוח, מאשיר בידי המצחצח טיפ של לירה וחצי.

דרכי-אדם זהירות! קצינה!

אם אתה נתקל בקצינה המנסה לפתות אותך לקיים איתה יחסים אינטימיים, עליך להודיע על כך מייד למיטרה הצבאית הקרובה — אך רק במקרה ושם הקצינה הוא בתיה לוי.

כי בתיה לוי היא קצינה שלא שירתה מעולם בצה"ל. בת-יה, בת ה-25, לידת בולגריה ותושבת רמת-הפכה לקצינה בעיקבות מלחמת-שת-הימים. הרגשה לאומי שלה התעורר אז והיא התגייסה לצה"ל. לא דרך לשכת-הגיוס אלא דרך השקים.

בתיה לוי

היא קנתה בשקים דרגות סגן, ענדה אר-תן לכתפיה, עד שיום אחד, לפני 8 חודשים עצרו אותה במחנה צבאי, כשהיא מטיילת — מזוינת בעוין. בחיפוש שערכה המיטרה בביתה התגלה מחסן צבאי קטן שהכיל מדים, תתי-מיקלע ואקדח-רקטור. בתיה שוחררה בערב ותיה לה סיפור כדי להצדיק את התחזותה לקצינה.

„נסעתי בטרמפ עם חייל ששמו יהודה אל-עריש“, סיפרה אז בתיה לכתב העולם הזה (1568). לדבריה, אירעה להם בדרך תאונה, החייל נפצע ועמד להילקח לבית-החולים בהליקופטר. היא רצתה להילוות אליו — ולכן קנתה בשקים דרגות-קצונה. העוין שנמצא בידה היה שיך לאותו חיל פצוע. **נשק כמזכרת-פיתוי.** נראה שהתחזותה לקצינה — קסמו לה. לאחרונה, הגיעו די-חיים למיטרה, כי קצינה אלמונית מבקשת טרמפים בכבישי הגדה המערבית. את החיילים והאזרחים האוספים אותה, היא מנסה לפתות ליחסים אינטימיים. בכמה מיקרים התברר, שהקצינה האלמונית נוטלת עימה כמזכרת כלי-נשק ואביזרי-צבא שונים.

התיאורים, אותם מסרו אוספיי-הקצינה הטרמפיסטית, התאימו לדמותה של בתיה לוי. כך זכתה בתיה, סוף-סוף, לפירסום רשמי בצה"ל: תמונתה הופצה בין החיילים המשרתים בגדה.

„אם הקצינה מנסה לפתות אתכם“, נאמר באזהרה המצורפת, „דווחו עליה מייד ל-תחנת המיטרה הקרובה.“

(המשך מעמוד 16)

● תהליך זה מביא לקיטוב האוכלוסייה היהודית לשני מרכזי-כוח: האחד אשכנזי, השני ספרדי.

ביקורת לא-מיקרית. הספר נתקבל עליידי הקהילה היהודית כשהוא מלחה גל של מחאות. אהדת הרבה יותר היתה ביקור-רת שבה משני מקורות אחרים:

● עיתונות „השמאל החדש“ האמריקאי קיבלה את ספרו של זלצר באהדה מסוייגת, ראתה בו „זועם צעיר אמיתי, ואיש שלא סנוחר עליידי גלייה-שוביניזם של רוב ה-אוכלוסייה בישראל.“

● כתבי-עת רב-תפוצה, המופיע באמריקה, שיבח בביקורת עניינית, את יצירתו של מיכאל זלצר.

ודאי לא היה זה מיקרה שהמבקר שחתם על אותה ביקורת נשא את השם קרין הא-טום — ושמו של כתבי-העת הוא מאגא-זין העולם הערבי.

עבודה

האיש ששיחק

בג'ימס בונד

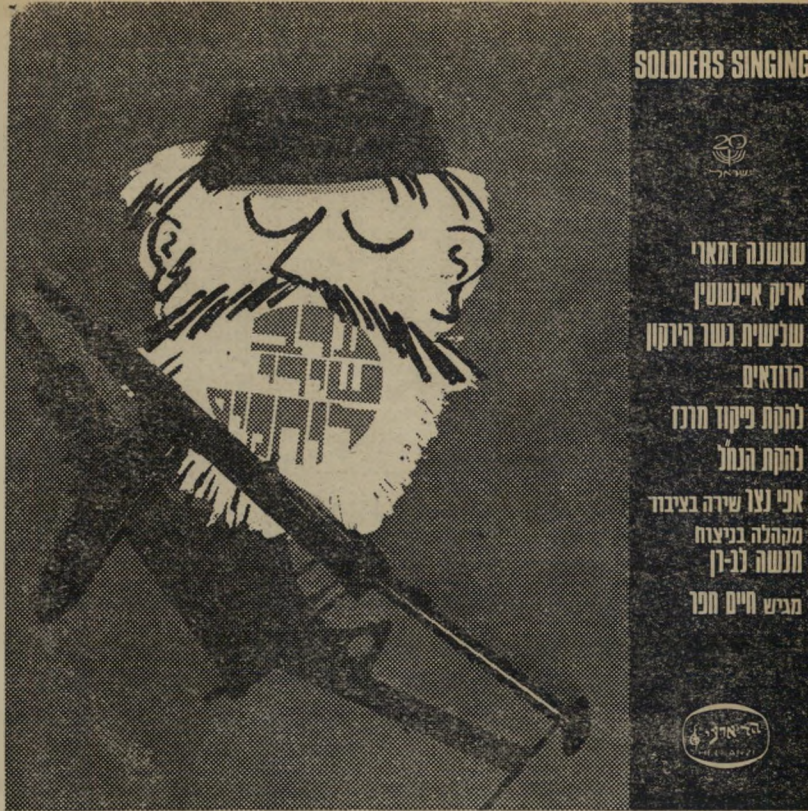
המישרד היחיד בבורסת-היהלומים התל-אביבית המצוייד במעגל סגור של סלבוניה הוא משרדו של היהלומן פריץ חוצינר. באמצעות מקלט-הטלבוניה שבחדרו, יכול חוצינר להבחין בכל מי שניכנס למישרד — כי כל הבא מצולם מייד בעזרת מצלמת-הטלבוניה שבכניסה.

סידור זה אינו היחיד באורח-חיו של ה-יהלומן התל-אביבי המועתק ישר מסירטי ג'ימס בונד. כל לילה נוהג חוצינר — שי-התחיל בקאריירה שלו כרוכל-ירקות בשוק — כאילו היה ג'ימס בונד בכבודו ובעצמו. כאורח-קבע בבארים ובדיסקוטקים, שותה חוצינר את משקאות בונד, מחלק טיפים על ימין ועל שמאל, מארח סביבו חברות שלי-מות של נערי-זוהר וחתיכות. אבל כשמת-קרב לעברו צלם הוא מייד מזדקף כאילו היה זה סוכנו של ד"ר נו: „אני אוהב לש-בור מצלמות!“ הוא מכריז בטון תוקפני. השבוע התברר כי מלבד מצלמות אוהב חוצינר גם לשבור שביתות.

פיליטון ושוכרי-שביתות. שעה שי-היהלומן המשיך השבוע לבלות בדיס-קוטקים, המשיכו 170 פועלי מלטשת היהודים שלו בשביתתם זה השבוע החמישי. בתקופת-המיתון הסכימו פועלי מיפעלו-שחוצינר יפתח במלטשה שלו מחלקה למת-למדים, שיעבדו אבנים קטנות. המתלמדים לא רק מקבלים שכר נמוך, אלא שהמלטשה מקבלת מטעם משרד העבודה מענק תמורה העסקתם. חוצינר הממולח הריח מייד את הכדאיות שבסידור זה. החל להעביר למת-למדים אבנים גדולות לליטוש. לאחר ש-עובדו עליידי הפועלים החתיקים. כתוצאה מסידור זה ירד השכר הקבלני של כל ה-פועלים החתיקים. כל נסיונות היתוך נכשלו והם החליטו לשבות.

התוצאה: בין הפועלים הצרים על המיפעל מזה המישה שבועות, לבין היהלומן — הת-פתחה מלחמת-כרוזים.

פועלים מלטיסים אתכם בדמאגוגיה פועלים משחקים בכם משחק מכוער! — קרא חוצינר בכרוז מיוחד שהפיץ בין ה-פועלים. הפועלים תלו את כרוזו ליד כרו-זיהשבתה שלהם — כפיליטון משעשע.

SOLDIERS SINGING

שושנה דחארי
אריק איינשטיין
שלישיית גשור הירקון
דודאים
להקת פיקוד חרזי
להקת הנחל
אני נצח שירה ביעוד
מקהלה בניצוח
חנשה נר-נרן
מביש חיים חפר

שירי לוחמים

בביצועים מיוחדים ומקוריים
בתקליט ארץ-נגן של „הד-ארצי“

התקליט שיהיה נכס בביתך ומתנה
אידיאלית לקרוביך בארץ ובחוץ-לארץ.

גבירתיו!
איפור נכון
סוד הצלחתך!

לימדי להתאפר בשעורי איפור
לקבוצות ובודדות בהדרכת
אסתר גורלי
קוסמטיקאית ויזגיסטית

תל-אביב, רחוב גור 4 (פינת רחוב פרישמן 67), טלפון 235878

שוכתי מלמשת חוצ'נר
„אני אוהב לשבור!“

שינוי כתובת —

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש